

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να κάνω μια γενική παρατήρηση. Άκουσα πάλι για μικρορυθμίσεις και μικροδιευθετήσεις. Τα ίδια είχαν ακουστεί στο νομοσχέδιο για τα οικονομικά της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Εφόσον, λοιπόν, είναι όπως τα λέτε, δύο θεωρίες φυσιολογικά γεννιούνται. Πρώτον, γιατί στο τέλος συμφωνείτε και τα ψηφίζετε και δεύτερον, γιατί δεν κάνατε όλα αυτά που λέτε σήμερα τα προηγούμενα χρόνια;

Είπαν στην επιτροπή μερικοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ ότι δεν έγινε εκτεταμένος διάλογος. Δεν γνωρίζω πώς εννοούν τον εκτεταμένο διάλογο, αλλά για ένα νομοσχέδιο το οποίο βρίσκεται στη δημόσια διαβούλευση από τις 16 Νοεμβρίου, ενώ ταυτόχρονα ενσωματώθηκαν μέσα σ' αυτό αρκετές από τις προτάσεις των παραγωγικών εταιρών, θεωρώ ότι αυτή η κριτική είναι τουλάχιστον άδικη.

Συνεχίζοντας για το διάλογο, θα ήθελα να επισημάνω μια αντίφαση. Από τη μια πλευρά μας λέτε ότι δεν γίνεται διάλογος και από την άλλη λέτε ότι όταν δεχόμαστε βελτιωτικές προτάσεις, τα κάνουμε με προχειρότητα και βιασύνη. Αποφασίστε τελικά ποιο από τα δύο θέλετε.

Σε κάθε περίπτωση όμως, δεν είναι δίκαιο να μέμφεστε την ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης αφού και σ' αυτό, αλλά και σε προηγούμενα νομοσχέδια άκουσε και τις παρατηρήσεις και τις προτάσεις και προχώρησε σε αντίστοιχες αλλαγές.

Ένα άλλο σημείο που δεν έχετε διευκρινίσει πλήρως τη θέση σας είναι σχετικά με το αν θέλετε να υπάρχει κρατική παρέμβαση στην αγορά ή όχι. Υπάρχουν φωνές μέσα στο ΠΑΣΟΚ που υποστηρίζουν ότι με το νομοσχέδιο αυτό ενισχύεται ο παρεμβατικός χαρακτήρας της επιτροπής, γιατί αυτό που υποστηρίζει δεν είναι σωστό. Ταυτόχρονα εκφράζονται απόψεις που θεωρούν ότι πρέπει να υπάρχει παρέμβαση. Τελικά, και σ' αυτό το σημείο ποια είναι η άποψή σας;

Κύριοι συνάδελφοι, η συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία εκσυγχρονίζει το δίκαιο που διέπει τον ανταγωνισμό στην Ελλάδα, και προσαρμόζει την εθνική νομοθεσία στις ρυθμίσεις και το πνεύμα του κανονισμού του συμβουλίου της 16ης Νοεμβρίου 2002 για την εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού.

Οι αλλαγές που εισάγονται με την παρούσα ρύθμιση είναι πολλές. Κατ' αρχάς, αναβαθμίζεται η Επιτροπή Ανταγωνισμού σε επίπεδο θεσμού αρμοδιοτήτων, ελεγκτικών μηχανισμών και κανονιστικών παρεμβάσεων. Η αναβάθμιση αυτή γίνεται με μια σειρά από πρωτοβουλίες. Αυξάνονται τα μέλη του συμβουλίου από εννέα σε έντεκα, έτσι ώστε να μπορεί να λειτουργήσει σε δύο τμήματα. Διπλασιάζονται σχεδόν οι οργανικές θέσεις του προσωπικού από ογδόντα που είναι σήμερα και μπορούν να φθάσουν μέχρι εκατόν πενήντα, ενώ η στελέχωση θα γίνεται με ειδικό επιστημονικό προσωπικό. Με αυτόν τον τρόπο η επιτροπή θα έχει τη δυνατότητα να γίνει πιο ανταγωνιστική στο έργο της και βέβαια πιο γρήγορη στις αποφάσεις της.

Ένα δεύτερο στοιχείο που προσωπικά θεωρώ πολύ σημαντικό είναι η επαναφορά του άρθρου 2α. Έχει γίνει μεγάλη συζήτηση για το θέμα και αντιλαμβάνομαι ορισμένες από τις ενστάσεις των συναδέλφων. Πρέπει όμως να κατανοήσουμε ότι το άρθρο αυτό επανέρχεται για να ενισχύσουμε τη θέση μικρομεσαίων επιχειρήσεων έναντι των μεγάλων οι οποίοι μπορούν να κάνουν κατάχρηση της σχέσης που έχουν. Η νέα διακυβέρνηση έχει διακηρύξει προς όλες τις κατευθύνσεις ότι επιθυμεί την ενίσχυση και την καλύτερη λειτουργία της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Αυτό το θέλουμε όχι μόνο για να προστατεύονται οι πολίτες από τα μεγάλα συμφέροντα αλλά ταυτόχρονα για να προστατεύονται και οι μικρές επιχειρήσεις από τις μεγαλύτερες.

Η κυριότερη αντίρρηση που εκφράζεται είναι ότι επιβαρύνεται η επιτροπή με παραπάνω έργο. Η επιτροπή όμως ενισχύεται και με επιπλέον προσωπικό. Το προσωπικό σχεδόν διπλασιάζεται. Το θέμα όμως δεν είναι αν η επιτροπή θα έχει περισσότερη δουλειά. Το θέμα είναι να γίνεται σωστά η δουλειά και να υπάρχει όφελος για όλη την κοινωνία. Για μας η προστασία και η ενίσχυση των μικρομεσαίων είναι θέμα προτεραιότητας. Και αυτό κάνουμε.

Εξίσου σημαντική είναι και η δικονομική ρύθμιση που προβλέπει την προκαταβολή του 20% των επιβαλλόμενων προστί-

μων σε περίπτωση χρήσης ένδικων μέσων. Μ' αυτόν τον τρόπο θα επιτύχουμε τον υγιή ανταγωνισμό που επιθυμούμε, ενώ δεν θα δημιουργείται η εντύπωση ότι τα πρόστιμα αυτά θα μένουν ανείσπρακτα.

Τέλος, το νομοσχέδιο παρέχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή Ανταγωνισμού για τη ρύθμιση προγράμματος επιείκειας κατά τα πρότυπα του Κοινοτικού Δικαίου. Παρόμοια ρύθμιση ισχύει ήδη σε δεκαεπτά χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κρίνεται ιδιαίτερα αποτελεσματική και θετική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά θεωρώ ότι το υπό συζήτηση νομοσχέδιο είναι ένα άρτιο νομοσχέδιο. Τα πλεονεκτήματά του είναι πολλά αλλά δυστυχώς ο χρόνος δεν επιτρέπει την εκτενή αναφορά σ' αυτά.

Είναι βέβαιο ότι σε επιμέρους θέματα υπάρχουν διαφωνίες. Ο στόχος όμως είναι ο ίδιος, είναι κοινός για όλους, να διασφαλίσουμε το συμφέρον του καταναλωτή. Για να το πετύχουμε αυτό πρέπει να ενισχύσουμε τον υγιή και ελεύθερο ανταγωνισμό. Όταν υπάρχει υγιής και ελεύθερος ανταγωνισμός, υπάρχει μεγάλος όφελος. Δημιουργείται θετικό επιχειρηματικό κλίμα. Υπάρχει ενίσχυση των παραγωγικών επιχειρήσεων. Υπάρχει, τέλος, καλύτερη ποιότητα, χαμηλότερες τιμές, καλύτερες υπηρεσίες για τον καταναλωτή. Αυτά θέλουμε να επιτύχουμε και θα τα πετύχουμε. *Αντίπαλο*

Σας ευχαριστώ
(Χειρ κεντράρισμα από την επιτροπή της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Κοσμίδης.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν το 1890, πριν δηλαδή από εκατόν δεκαπέντε χρόνια, που στις ΗΠΑ ψηφίστηκε ο Sherman Act. Ήταν ο πρώτος antitrust law παγκοσμίως εξ όσων γνωρίζω, ίσως προηγήθηκε ο Καναδάς, που φιλοδόξησε να αντιμετωπίσει τις συμπεριφορές επιχειρήσεων σε μονοπωλιακή ή ολιγοπωλιακή κατάσταση που παρεμποδίζουν τον ανταγωνισμό.

Η Ελλάδα είχε θεσμοθετήσει Δίκαιο για τον αθέμιτο ανταγωνισμό από το 1914. Δεν διέθετε όμως Δίκαιο για τον ελεύθερο ανταγωνισμό. Αυτό έγινε το 1977 με το ν. 703. Αυτός ο νόμος ήταν ένας καλός νόμος που κινήθηκε στο πλαίσιο του Κοινοτικού Δικαίου για τον ανταγωνισμό εν όψει της ένταξης της Ελλάδας στην ΕΟΚ.

Το 1995, ο τότε Υπουργός Εμπορίου και καθηγητής του Εμπορικού Δικαίου Κώστας Σημίτης, είχε την πρωτοβουλία ψήφισης του νόμου 2296 ο οποίος βελτίωσε το ν. 703. Παράλληλα τότε κωδικοποιήθηκε η σχετική νομοθεσία με προεδρικό διάταγμα.

Το θεσμικό πλαίσιο τότε έγινε αυστηρότερο και αποτελεσματικότερο. Σημαντική καινοτομία ήταν η εισαγωγή ουσιαστικού πολιτικού ελέγχου των συγκεντρώσεων επιχειρήσεων με την οποία η πολιτεία απέκτησε το θεσμικό εργαλείο παρέμβασης για την αποτροπή της δημιουργίας μονοπωλιακών δομών στην αγορά. Επαναφέρθηκε ο θεσμός της αρνητικής πιστοποίησης που είχε καταργηθεί λίγα χρόνια πριν, αναπροσαρμόστηκαν τα επιβαλλόμενα πρόστιμα και θεσπίστηκαν προθεσμίες για την έκδοση αποφάσεων.

Θεσμική καινοτομία τότε απέτελεσε η, το πρώτον, σύσταση της Επιτροπής Ανταγωνισμού ως ανεξάρτητης αρχής, με αυτοτελή διοικητική δομή, τη γραμματεία. Με την πρωτοβουλία αυτή αναδιοργανώθηκε συνολικά ο μηχανισμός εφαρμογής της νομοθεσίας για τον ανταγωνισμό. Η επιτροπή ξεκίνησε τη λειτουργία της την 1η Ιουνίου του 1995.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως συμβαίνει με νέους καινοτόμους θεσμούς, η Επιτροπή Ανταγωνισμού άργησε να στελεχωθεί και να λειτουργήσει σύμφωνα με το φιλόδοξο σχεδιασμό.

Ενθυμούμαι Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εμπορίου τότε την καχυποψία και αμηχανία του προσωπικού του Υπουργείου, αλλά και άλλων παραγόντων στο νέο θεσμό. Η επιτροπή δεν αγκαλιάστηκε όσο έπρεπε από τους αρμόδιους. Παράλληλα υπήρχε σύγχυση για το ρόλο και τις αρμοδιότητές της. Πολλοί νόμιζαν -και νομίζουν ακόμη- ότι η επιτροπή είναι ο «μπαμπούλας» της αγοράς και έχει χρέος να κυνηγά τους εμπόρους

Η επιτροπή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ελέγχει την αισχροκέρδεια, αλλά τις εναρμονισμένες πρακτικές, την εκμετάλλευση δεσποζουσας θέσης στην αγορά, τις ενέργειες που παρεμποδίζουν τον ελεύθερο ανταγωνισμό και λειτουργούν τελικά σε βάρος της αγοράς και των καταναλωτών.

Το παρόν νομοσχέδιο κατά κύριο λόγο περιλαμβάνει διατάξεις με τις οποίες ουσιαστικά πραγματοποιείται προσαρμογή του εθνικού μας δικαίου σε αντίστοιχες κοινοτικές ρυθμίσεις. Ενδεικτικά αναφέρομαι στις αυξημένες ελεγκτικές εξουσίες, που δίνονται στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, εξουσίες ανάλογες με αυτές που δόθηκαν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το 2003. Επίσης στην εισαγωγή προγράμματος επιείκειας για επιχειρήσεις που συνεργάζονται στην αποκάλυψη καρτέλ στο οποίο συμμετείχαν.

Επιτρέψτε μου να διατυπώσω μία πρόταση για τις ρυθμίσεις αυτές. Σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, κύριε Υπουργέ, τα υψηλότερα πρόστιμα που επιβάλλονται για τις παραβάσεις της αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας, σε συνδυασμό με τις εκτεταμένες εξουσίες έρευνας της Κομισιόν έχουν οδηγήσει στην παράλληλη αναγνώριση της αναγκαιότητας τήρησης των θεμελιωδών αρχών υπεράσπισης για τις καταγγελλόμενες επιχειρήσεις.

Στο κείμενο του κοινοτικού κανονισμού 1/2003 αναφέρεται σε περισσότερα σημεία η ανάγκη σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων υπεράσπισης και των αρχών του χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σχετική αναφορά προτείνω, κύριε Υπουργέ, να περιληφθεί και στο συζητούμενο νομοσχέδιο.

Αναφορικά με τις διατάξεις επιείκειας, συμφωνώ με την υιοθέτησή τους. Ωστόσο, λόγω της ευαισθησίας του θέματος, εκτιμώ ότι ο καθορισμός των λόγων και προϋποθέσεων απαλλαγής ή μείωσης των προστίμων για παραβάσεις τέτοιων ευαίσθητων ρυθμίσεων που αποσκοπούν στο δημόσιο συμφέρον, είναι αρμοδιότητα της νομοθετικής εξουσίας και όχι μίας ανεξάρτητης αρχής.

Αναφορικά με την επαναφορά του 2α, η αντίθεσή μου είναι κάθετη για πολλούς λόγους. Πρώτον, θα πλημμυρίσει η επιτροπή από σχετικές καταγγελίες. Δεύτερον, η διάταξη του άρθρου 281 του Αστικού Κώδικα περί καταχρήσεως δικαιώματος, εφαρμοζόμενη από τα πολιτικά δικαστήρια, αρκεί για να αντιμετωπιστεί το ζήτημα.

Σε κάθε περίπτωση –προσέξτε το αυτό– αν εκτιμά η Κυβέρνηση ότι το άρθρο 281 του Αστικού Κώδικα δεν επαρκεί, ας εισαγάγει το 2α στο νόμο περί αθέμιτου ανταγωνισμού, βάσει του οποίου προστατεύονται και οι ανταγωνιστές. Αντίθετα το δίκαιο ανταγωνισμού προστατεύει τον ανταγωνισμό ως θεσμό και όχι τους ανταγωνιστές. Γι' αυτό και οι μονομερείς συμπεριφορές επιχειρήσεων ρυθμίζονται από την αντιμονοπωλιακή νομοθεσία μόνο στις περιπτώσεις που υφίσταται δεσποζούσα θέση.

Η είσοδος μιας διάταξης αθέμιτου ανταγωνισμού στο ν. 703 θα διαβρώσει τόσο τη φύση της αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας, όσο και το ρόλο της Επιτροπής Ανταγωνισμού, η οποία από προστάτη της ανταγωνιστικής δομής της αγοράς θα μετατραπεί σε διαιτητή επίλυσης διμερών συμβατικών σχέσεων.

Επίσης αναφέρω την αντίθεσή μου στην ουσιαστικά αγορανομική διάταξη του άρθρου 5, η οποία μάλλον θα αποτελέσει το άλλοθι για να χρεώνονται σε μία ανεξάρτητη αρχή τα προβλήματα ακρίβειας στην αγορά. Επίσης είμαι αντίθετος με την επαναφορά του 4α, που θα επιφέρει αδικαιολόγητο διοικητικό βάρος στις επιχειρήσεις και στην Επιτροπή Ανταγωνισμού.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, με την ευκαιρία του νομοσχεδίου και τον ανταγωνισμό και με δεδομένη τη βούλησή σας να προχωρήσετε σε σειρά αποκρατικοποιήσεων θα με ενδιέφερε εξαιρετικά να πληροφορηθώ τη θέση της Κυβέρνησης αναφορικά με τις συγκεντρώσεις επιχειρήσεων που πραγματοποιούνται μέσα από τις αποκρατικοποιήσεις. Συμφωνείτε με την άποψη των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και με τη γνώμοδότηση της Επιτροπής Ανταγωνισμού αριθμός 7/2002, που υποστηρίζουν ότι οι συγκεντρώσεις επιχειρήσεων διά των οποίων πραγματοποιείται

Ανταγωνισμού; Και αυτό βάσει του άρθρου 29 του ν. 2685/99, που προβλέπει ότι «σε περίπτωση κατά την οποία για τη μεταβίβαση οποιανδήποτε περιουσιακών στοιχείων ή ολόκληρης της επιχείρησης ή των μετοχών απαιτείται προηγούμενη άδεια ή έγκριση οποιασδήποτε αρχής ή η διενέργεια γνωστοποίησης ή τήρησης διαδικασίας, η άδεια θεωρείται ότι έχει παρασχεθεί και δεν απαιτείται γνωστοποίηση ή τήρηση της σχετικής διαδικασίας». Ή αντίθετα, όπως στελέχη σας υποστήριζαν τότε, επιθυμείτε τον έλεγχο των αποκρατικοποιήσεων από την επιτροπή;

Κύριοι της Κυβέρνησης, προσωπικά χαίρομαι που ασχολείσθε με την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Καλώς πράττετε και γι' αυτό ψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο. Όμως, πολλά καλόπιστα ακούστηκαν –όπως είδα στα Πρακτικά και στην επιτροπή αλλά και στην Ολομέλεια– αρκετοί συνάδελφοι, μεταξύ των οποίων και εγώ, που έχουμε αντιρρήσεις σε ορισμένα άρθρα. Τις ίδιες αντιρρήσεις εξέφρασαν και εκπρόσωποι φορέων που έτυχαν ακρόασης, όπως και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Σας καλώ –έχετε άφθονο χρόνο στη διάθεσή σας μέχρι τη συζήτηση των άρθρων– να αποσύρετε ό,τι πρέπει να αποσυρθεί και να τροποποιήσετε και να βελτιώσετε ό,τι επιδέχεται βελτίωση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Μάνος.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περιοριστώ σε μερικές μόνο παρατηρήσεις. Ζούμε ή προσπαθούμε να ζούμε μέσα σε μια οικονομία της αγοράς. Για τη λειτουργία της οικονομίας της αγοράς απόλυτη προϋπόθεση είναι να λειτουργεί σωστά ο ανταγωνισμός. Και κατά τούτο είναι θετικό ότι η Κυβέρνηση τόσο με το νομοσχέδιο αλλά όσο και με τις ενέργειες της τον τελευταίο καιρό δείχνει κάποια ευαισθησία στο ζήτημα του ανταγωνισμού. Είναι, δηλαδή, απολύτως σημαντικό σε όλες τις εκδηλώσεις μας, όπου προσφέρονται υπηρεσίες πάσης φύσεως ή προϊόντα, να βεβαιωνόμαστε ότι υπάρχει σωστός ανταγωνισμός, διότι αυτό αποτελεί όφελος για τους πολίτες γενικότερα, για τους καταναλωτές των υπηρεσιών και των προϊόντων. Όπου δεν υπάρχει ανταγωνισμός, τελικώς το αποτέλεσμα είναι υψηλότερες τιμές και χαμηλότερη ποιότητα. Είναι, λοιπόν, πάρα πολύ σημαντικό να έχουμε παντού ανταγωνισμό.

Και θα έλεγα για το νομοσχέδιο ότι το πρώτο πράγμα που λέει είναι μια γενική διάταξη που να λέει ότι, όπου υπάρχουν διατάξεις που εξαιρούν υπηρεσίες ή προϊόντα από το ν. 703, καταργούνται. Τέτοια διάταξη στο νομοσχέδιο δεν υπάρχει, διότι προφανώς συγκαλύπτονται προνομιακές καταστάσεις, όπου τόσο οι υπηρεσίες όσο και τα προϊόντα εξαιρούνται των ρυθμίσεων του νόμου αυτού.

Μόλις πριν από εμένα, ο κ. Κοσμίδης ανεφέρθη σε ένα παράδειγμα, τις εταιρείες του δημοσίου που ιδιωτικοποιούνται. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι στο παρελθόν θα υπήρχε δικαιολογία, τότε που δεν υπήρχαν χρονικά περιθώρια, για να πάρει θέση η Επιτροπή Ανταγωνισμού, δηλαδή τότε που η Επιτροπή Ανταγωνισμού μπορούσε λόγω φόρτου εργασίας –ή μέσα σε εισαγωγικά λόγω φόρτου εργασίας– να διαιωνίζει την απάντησή της. Τώρα όμως, ορθώς τοποθετούνται χρονικά περιθώρια εντός των οποίων η Επιτροπή πρέπει να αποφασίσει και, αν δεν απαντήσει εντός τριμήνου –νομίζω– θεωρείται ότι εδόθη η έγκριση. Το πρώτο ζητούμενο, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, είναι βάλτε μια διάταξη που να λέει ότι ειδικές –οποιοσδήποτε ειδικές– ρυθμίσεις υπάρχουν για υπηρεσίες ή προϊόντα που εξαιρούνται από το ν. 703 καταργούνται.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Μάνο, μου επιτρέπετε μια διακοπή;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Να, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Στο άρθρο 34 «Καταργούμενες διατάξεις» που είναι στο τέλος, λέει ότι από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού καταργούνται το τάδε εδάφιο κλπ, «καθώς και άλλη γενική ή ειδική διάταξη που είναι αντίθετη με το περιεχόμενο των διατάξεων του παρόντος

νόμου η αναφέρεται σε θέμα ρυθμιζόμενο από αυτόν».

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Μ' αυτό θέλετε να πείτε ότι, αν υπάρχει οποιαδήποτε διάταξη νόμου που εξαιρεί υπηρεσίες ή προϊόντα από τις διατάξεις του ν. 703, από της ψηφίσεως καταργείται και συνεπώς υπόκειται στον έλεγχο της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Αυτό λέει εδώ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Θαυμάσια.

Ξεκίνησα αυτήν τη συζήτηση –και χαίρομαι για τη διαβεβαίωσή σας– διότι ψάχνοντας λίγο, πέραν του παραδείγματος που ανέφερε ο κ. Κοσμίδης, βρήκα ότι το άρθρο 11 του ν. 1542/1985 εξαιρεί τις κάθε μορφής υπηρεσίες που παρέχουν με αμοιβή οι εκδοτικές επιχειρήσεις μέσω των εφημερίδων ή των περιοδικών που εκδίδουν. Χαίρομαι, λοιπόν, ιδιαίτερα –διότι αποδίδω μεγάλη σημασία σ' αυτό το γεγονός της γενικής σας τοποθέτησης– ότι όλα αυτά (ιδιωτικοποιούμενες ΔΕΚΟ, άρθρο 11 του ν. 1542/85) καταργούνται και το παίρνω και ως ερμηνευτική σας δήλωση γι' αυτήν τη διατύπωση.

Θα συνεχίσω τώρα λέγοντας τα εξής:

Δεν υπάρχει αμφιβολία για μένα ότι το νομοσχέδιο περιλαμβάνει θετικές διατάξεις, μερικές εκ των οποίων είναι και καινοτόμες. Μία τέτοια είναι το άρθρο 9 που προσθέτει άρθρο 5 στο 703. Επ' αυτού, όμως –παίρνω την παρατήρηση του κ. Κοσμίδη– θα ήθελα να κάνετε εσείς μία δήλωση ότι δε θα αξιοποιηθεί η φράση «μέτρα συμπεριφοράς των επιχειρήσεων» για την επιβολή οποιωνδήποτε αγορανομικών ρυθμίσεων. Εκ μέρους σας, λοιπόν, θα χαιρέτιζα μία δήλωση ότι δεν θα γίνει χρήση αυτού του άρθρου που είναι καινοτόμο και θετικό για την επιβολή «από το παράθυρο» αγορανομικών διατάξεων. Θα την κάνετε τη δήλωση ή την σκέπτεστε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Θα σας απαντήσω μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Προχωρήστε, κύριε Μάνο, θα σας απαντήσει μετά, δεν θα του κάνετε ανάκριση τώρα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ας μη χαλάμε τη συζήτηση.

Είπα ήδη ότι είναι επίσης θετικό το ότι ορίζονται προθεσμίες για τις απαντήσεις. Θετικό είναι επίσης το ότι δίδεται στην Επιτροπή Ανταγωνισμού διακεκριμένη νομική προσωπικότητα. Θετικό είναι το ότι τίθεται όριο στη διάρκεια της θητείας των μελών της επιτροπής. Θετικό είναι επίσης το ότι υπάρχει γενικός διευθυντής. Όλα αυτά είναι θετικά.

Θα σας πω όμως τώρα και μερικά απ' αυτά που κατά τη γνώμη μου είναι αρνητικά. Πρώτον, για ν' αρχίσω από το τέλος, κύριε Υπουργέ, λέτε εδώ ότι ο γενικός διευθυντής μπορεί να λάβει τις αποδοχές, τις προσαυξήσεις και τις παροχές που προβλέπονται για τους γενικούς διευθυντές των κεντρικών υπηρεσιών. Νομίζω ότι είναι λάθος, αλλά θα έπρεπε να είναι ανοικτό το θέμα, όπως προβλέπεται για τον πρόεδρο. Μη βάζετε περιορισμούς. Αυτό που χρειάζεστε είναι να αναζητήσετε τον καλύτερο δυνατό διευθυντή γι' αυτήν την επιτροπή και λόγω της σημασίας της. Συνεπώς θα σας συνιστούσα να βγάλετε αυτόν τον περιορισμό.

Δεύτερον, θα ήθελα για πολλοστή φορά σ' αυτήν την Άιθουσα να εκφράσω την απόλυτη αντίρρησή μου στην παρουσία σε διοικητικά συμβούλια εκπροσώπων φορέων. Νομίζω ότι οι εκπρόσωποι των φορέων –ΟΚΕ, ΣΕΒ, ΕΣΕΕ, ΓΕΣΕΒΕ κλπ– δε συμβάλλουν στη λειτουργία της επιτροπής. Το αντίθετο κάνουν. Πολλές φορές οδηγούν σε παράλυση και πάντως δεν οδηγούν σε σωστές αποφάσεις. Θα ήθελα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, να φύγουν όλοι οι εκπρόσωποι και να γίνει ένα ολιγομελές συμβούλιο.

Υπάρχουν δύο άρθρα τα οποία θεωρώ περιττά και λάθος, πρώτον το άρθρο 2α. Δε βλέπω για ποιο λόγο ιδίως σ' ένα νομοσχέδιο που αφορά τον ανταγωνισμό παρεμβαίνετε μ' ένα άρθρο που ρυθμίζει ιδιωτικές υποθέσεις. Αυτό, δηλαδή, είναι και σε αντίθεση με την όλη λογική του νομοσχεδίου. Πρέπει να φύγει το 2α. Ακολουθήστε αυτά που σας είπε ο κ. Κοσμίδης ή άλλα παρόμοια.

Επίσης, θεωρώ λάθος το 4^α. Δε χρειάζονται αυτές οι υποβο-

να ελέγχουν τη Ρυθμιστική Αρχή και επομένως να συντρίβουν τους μικρούς ανταγωνιστές.

Πού είναι η αγάπη στον ανταγωνισμό; Ο ανταγωνισμός δεν είναι μόνο να κυνηγάτε το σούπερ μαρκετ, το μαγαζάκι της γωνίας ή το μικρό βενζινάδικο. Ανταγωνισμός είναι να ανοίξετε διάπλατα τις πόρτες και να μπει αέρας αναπνοής μέσα σε ολόκληρη την ελληνική κοινωνία.

Ένα άλλο παράδειγμα είναι τα κλειστά επαγγέλματα, κύριε Υπουργέ. Τι θα κάνετε με τα κλειστά επαγγέλματα, τα οποία είναι σκανδαλώδεις οικονομικές παροχές σε επαγγέλματα κλειστά, που έχουν, με παροχές πολιτικών αρχών και πολιτικής εξουσίας, το δικαίωμα να μονοπωλούν επαγγελματικές δραστηριότητες, να θρσουργίζουν από αυτές και να τις πρνάνε από γενιά σε γενιά, από πατέρα στο γιο;

Πώς θα λειτουργήσει ο ανταγωνισμός όταν κρατάτε κλειστά επαγγέλματα; Από επί μέρους παρουσίες εκπροσώπων επαγγελματιών σε οικονομικές δραστηριότητες, για παράδειγμα οι δικηγόροι στα συμβόλαια, μέχρι και άλλες διαδικασίες, όπως είναι οι ταξιτζήδες, όπως είναι οι βενζινάδες, όπως είναι οι φαρμακοποιοί και δεκάδες άλλοι;

Πώς μιλάτε για ανταγωνισμό σε μία χώρα που θέλει να κατακτήσει, υποτίθεται, τον 21ο αιώνα και ακουμπάτε απλώς διαμερισματικά κάποια κομμάτια της οικονομίας; Και εκεί κάνετε προσπάθειες -σας το αναγνωρίζω- αλλά δεν αρκούν. Δεν μπορείτε να λύσετε τίποτε μέσα από αυτό.

Ένα άλλο σημερινό παράδειγμα. Διάβασα σήμερα στις εφημερίδες ότι η «INTRACOM» απειλεί να φύγει στο εξωτερικό, γιατί προφανώς πέφτουν οι κρατικές δουλειές. Και ερωτώ, ένα πολύ απλό ερώτημα: Στον τομέα της υψηλής τεχνολογίας υπάρχει πλήρης ανταγωνισμός; Δεν υπάρχει συγκέντρωση; Τι κάνει η Επιτροπή Ανταγωνισμού, όχι μόνο η δική μας και η προηγούμενη, όλων των κυβερνήσεων; Ποια είναι η λογική να στηρίζουν προγραμματικές συμφωνίες, που έχουν γίνει κατά το παρελθόν; Συγκεκριμένες εταιρείες του ιδιωτικού τομέα και αυτές όταν πια «ξεραίνονται», τελειώνουν ή δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια για προγραμματικές συμφωνίες με κρατικά μονοπώλια, λένε ότι δεν πνεί άλλο, κλείνουν και πάνε στο εξωτερικό.

Δείτε τι έγινε στη Φινλανδία. Η «NOKIA» το 1993 ήταν στα πρόθυρα να κλείσει. Διαλυόταν. Και τότε ξέρετε τι έκανε; Παρήγαγε πλαστικά, ορισμένα βασικά μέσα τηλεπικοινωνίας και ξύλο. Σήμερα είναι η ισχυρότερη επιχείρηση τηλεπικοινωνίας στον κόσμο, χωρίς καμία κρατική δουλειά.

Τι έγινε αντίστοιχα στην Ελλάδα; Τι ελέγχους κάνετε; Με ποιο τρόπο, δηλαδή, αφήνετε τον ανταγωνισμό να λειτουργεί, όπου εσείς νομίζετε ότι μπορεί να λειτουργήσει και δεν επιβάλλετε τυφλούς κανόνες ανταγωνισμού σε όλα τα επίπεδα και στις τράπεζες και στους χρηματοπιστωτικούς μηχανισμούς και οργανισμούς και στην υψηλή τεχνολογία και παντού;

Δεν μπορείτε να έχετε ανάπτυξη στη σημερινή εποχή εάν δεν υπάρχει η δεδομένη πίστη σε κάποιον που θέλει να μπει στον επιχειρηματικό στίβο ότι μπορεί με ίσους όρους να ανταγωνιστεί, ίσως όχι σε ολόκληρη την αγορά, αλλά σε κομμάτια της αγοράς, χωρίς να έχει ο κατεστημένος αντίπαλός του το κράτος από πίσω μ' ένα μαστίγιο και να βαράει όποιον τολμάει να βγάλει το κεφάλι έξω.

Αν είστε φιλελεύθερη κυβέρνηση, όπως λέτε ότι θέλετε να είστε, εκεί θα φανείτε και όχι σε μεγάλες κουβέντες και επί μέρους ρυθμίσεις. Για όνομα του Θεού! Καταργήστε τη διαμερισματοποίηση στην αντίληψη του ανταγωνισμού και προσπαθήστε να την επιβάλλετε σε όλο το μήκος και το πλάτος λειτουργίας της ελληνικής οικονομίας. Τότε να είστε σίγουρος ότι θα έχετε αποτελέσματα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Σωκράτης Κοσμιδής.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ συγκεκριμένα σε διάφορα άρθρα του νομοσχεδίου.

Άρθρο 1. Εκφράζω την κάθετη αντίθεσή μου με την επαναφορά του 2α'. Όχι μόνο διότι θα κατακλυσθεί η επιτροπή από καταγγελίες, όχι μόνο διότι θεωρώ ότι το άρθρο 281 περί κατάχρησης δικαιώματος του Αστικού Κώδικα παρέχει επαρκή

δικαστική προστασία, εάν εφαρμόζεται σωστά από τα δικαστήρια, αλλά και για έναν τρίτο λόγο, ο οποίος είναι θεσμικός και εννοιολογικός. Η διάταξη 2α' ανήκει στον τομέα του δικαίου του αθέμιτου ανταγωνισμού και δεν συνάδει με τη φύση της αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας και τούτο διότι η αντιμονοπωλιακή νομοθεσία προστατεύει τον ανταγωνισμό ως θεσμό και όχι τους ανταγωνιστές και επίσης ρυθμίζει μονομερείς συμπεριφορές μόνο στις περιπτώσεις που υφίσταται επιχείρηση με δεσποζουσα θέση. Μια τέτοια διάταξη θα μετατρέψει την Επιτροπή Ανταγωνισμού σε διαιτητή επίλυσης διμερών συμβατικών σχέσεων. Εάν επιμένετε σ' αυτήν τη διάταξη, προτείνω την ενσωμάτωσή της στο ν. 146/1914 περί αθέμιτου ανταγωνισμού.

Άρθρο 5. Επαναφέρω το ερώτημα που διατύπωσα στη συζήτηση επί της αρχής, αναφορικά με τις συγκεντρώσεις που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο των αποκρτικοποιήσεων. Υποστηρίζει η σημερινή Κυβέρνηση αυτό που υποστηρίζει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και η Επιτροπή Ανταγωνισμού, ότι δηλαδή βάσει του άρθρου 29 του ν. 2685/1999 μία ελληνικών διαστάσεων συγκεντρωση στο πλαίσιο της αποκρτικοποίησης θεωρείται ως αυτομάτως εγκριθείσα, χωρίς να χρειαστεί να ελεγχθεί από την Επιτροπή Ανταγωνισμού; Θα το πω με απλά παραδείγματα, προσέξτε το: Γνωρίζετε ότι η σχεδιαζόμενη μεταβίβαση σε ιδιώτη μετοχών, που κατέχει σήμερα το δημόσιο στον ΟΤΕ, στη ΔΕΠΑ, στον ΟΠΑΠ, ενδέχεται να συνιστά συγκέντρωση επιχείρησης, ακόμη και αν το ποσοστό είναι της τάξης του 10-20%; Έχετε να ελεγχθούν αυτές οι συγκεντρώσεις από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, ναι ή όχι; Αν ναι, παρακαλώ τον κύριο Υπουργό να το πει ρητά και να προχωρήσει η Κυβέρνηση στη ρητή κατάργηση του άρθρου 29 του ν. 2685/1999.

Άρθρο 9. Η διάταξη αυτή, αγορανομικής φύσεως, δεν είναι συμβατή με τη φύση του θεσμού της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Εκτιμώ ότι θα αποτελέσει άλλοθι, για να χρεώνεται στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, δηλαδή μια ανεξάρτητη αρχή, κάθε πρόβλημα ακρίβειας στην αγορά. Επίσης, δεδομένου του ότι προβλέπεται η δυνατότητα του Υπουργού να ζητήσει την εξέταση κλάδου της αγοράς, προβλέπω ότι θα είναι περίπου αδύνατον ο Υπουργός να μην προβεί σε διατύπωση πολλών τέτοιων αιτημάτων προς την Επιτροπή Ανταγωνισμού, τόσο για λόγους ουσίας όσο και για λόγους εντυπώσεων. Τι θα γίνει τότε; Ασφαλώς το μεγαλύτερο μέρος του δυναμικού της επιτροπής θα απασχοληθεί σ' αυτές τις πολύπλοκες και χρονοβόρες έρευνες, οι οποίες προβλέπεται μάλιστα στο σχετικό άρθρο ότι θα γίνονται σε περισσότερα διαδοχικά στάδια.

Είναι αυτονόητο ότι με τα ανωτέρω δεν υποστηρίζω τη μη διενέργεια ελέγχων. Υποστηρίζω, όμως, ότι το υφιστάμενο καθεστώς αρκεί για τους σκοπούς του ελέγχου της αγοράς, χωρίς παράλληλα να προκαλούνται τα προβλήματα της εδώ προτεινόμενης ρύθμισης. Συγκεκριμένα η αυτεπάγγελτη ή κατόπιν αιτήματος του αρμόδιου Υπουργού εξέταση ενός κλάδου της οικονομίας, ήδη προβλέπεται με το ισχύον άρθρο 8β'. Ενδεικτικά αναφέρω την εμπεριστατωμένη γνωμοδότηση, υπ' αριθμόν 5/2001 της Επιτροπής Ανταγωνισμού υπό τον τότε πρόεδρό της, καθηγητή κ. Τζουγανάνο, για το καθεστώς διακίνησης σε όλα τα στάδια του κλάδου πετρελαιοειδών, κατόπιν σχετικού αιτήματος του τότε Υπουργού Ανάπτυξης Νίκου Χριστοδουλάκη. Παράλληλα το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο δεν εμπόδιζε την Επιτροπή Ανταγωνισμού να προχωρήσει και μετά το 2004 σε χαρτογράφηση κλάδων της αγοράς. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, βάσει του ισχύοντος άρθρου 8β', η Επιτροπή Ανταγωνισμού, αφού κάνει την έρευνά της, μπορεί να προβαίνει σε συστάσεις στην πολιτική ηγεσία, η οποία δύναται στη συνέχεια να λάβει τα απαραίτητα κανονιστικά ή νομοθετικά μέτρα.

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 5 -και πέραν της προαναφερθείσας άσκοπης επιβάρυνσης των υπηρεσιών της Επιτροπής Ανταγωνισμού- ουσιαστικά αυτό που αλλάζει είναι ότι η Επιτροπή Ανταγωνισμού θα είναι πλέον η αρμόδια αρχή για τη λήψη των σχετικών μέτρων, τα οποία σύμφωνα με το υφιστάμενο καθεστώς μπορούσε να λάβει η εκάστοτε Κυβέρνηση, η οποία μάλιστα θα υπόκειται και στον ανάλογο κοινοβουλευτικό έλεγχο.

Επιπλέον, τα διαρθρωτικά μέτρα που δύναται να επιβληθούν

από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, περιγράφονται ενδεικτικά στην παράγραφο 3 του υπό συζήτηση άρθρου.

Διερρωτώμαι, κύριε Υπουργέ, το εξής: Αλήθεια, μπορεί τα διαρθρωτικά μέτρα να φθάνουν ακόμη και στη διάσπαση μιας επιχείρησης; Κάτι τέτοιο δεν έχει γίνει ποτέ σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και μάλιστα για διαπιστωμένες καταχρηστικές εκμεταλλεύσεις δεσποζουσας θέσης. Είναι λοιπόν, δυνατόν να επιτρέπει ο νόμος το ενδεχόμενο να αποφασιστεί διάσπαση μιας επιχείρησης ανεξαρτήτως παράβασης;

Άρθρο 28 και 29. Το αγγλοσαξονικό δίκαιο του ανταγωνισμού προβλέπει αυστηρές ποινικές κυρώσεις. Το ευρωπαϊκό δίκαιο του ανταγωνισμού προβλέπει επιβολή προστίμων. Ο νόμος 703, άρθρο 29, υπό τον τίτλο «Ποινικές κυρώσεις» καθιερώνει μόνο χρηματικές ποινές για παράβαση των ουσιαστικών ρυθμίσεων, ενώ καθιερώνει ποινές φυλάκισης μόνο για άρνηση συνεργασίας ή παρακώλυση της διαδικασίας, που δεν είναι παραβάσεις ουσιαστικού δικαίου.

Με τις χρηματικές ποινές, σε συνδυασμό με την ανακοίνωση των παραβάσεων στον εισαγγελέα, άρθρο 28, υπάρχει ο κίνδυνος να αναγνωριστεί από τα δικαστήρια ότι απονέμονται δικονομικά δικαιώματα υπεράσπισης, που προσιδάζουν στους κατηγορούμενους. Ενδεικτικά αναφέρω το δικαίωμα σιωπής το οποίο, αν αναγνωριστεί, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, στο πλαίσιο της έρευνας για παράβαση της αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας, αντιλαμβάνεστε ότι αυτό θα οδηγήσει σε αδυναμία διεξαγωγής αποτελεσματικών ερευνών. Σκεφθείτε τα αυτά και νομοθετείστε αναλόγως σε εύθετο χρόνο.

Άρθρο 26. Αναπροσαρμογή προστίμων, παραβόλων κλπ.. Νομίζω ότι σας αρκεί μια εξουσιοδοτική διάταξη για την αναπροσαρμογή, οπότεδήποτε χρειάζεται. Νομίζω ότι η Βουλή δεν πρέπει να ασχολείται με τέτοια θέματα. Αν τα αναπροσαρμόσετε κάποια στιγμή -με βάση την εξουσιοδοτική διάταξη- δυσανάλογα, υπάρχει ο κοινοβουλευτικός έλεγχος και οι διαμαρτυρίες.

Άρθρο 31. Κωδικοποίηση με προεδρικά διατάγματα, λέτε στο άρθρο. Υποθέτω ότι θα υπάρξει ένα προεδρικό διάταγμα για την κωδικοποίηση και όχι πολλά. Και βεβαίως μιλάμε για κωδικοποίηση της αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας, ν. 703 κλπ. και όχι για αγορανομικές διατάξεις, οι οποίες πια δεν ισχύουν. Και υποθέτω, επίσης, ότι η κωδικοποίηση θα γίνει μέσα από την Κεντρική Επιτροπή Κωδικοποίησης, η οποία λειτουργεί από το 2003 στη Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης.

Κλείνω με μια αποστροφή του κυρίου Υφυπουργού για κάτι που είπα στην ομιλία μου επί της αρχής. Είπα τότε ότι πολλοί νόμιζαν και νομίζουν ακόμη ότι η επιτροπή είναι ο μπαμπούλας της αγοράς και έχει χρέος να κυνηγά τους εμπόρους, που πουλάνε ακριβά τα ραπανάκια. Διάβασα στα Πρακτικά, γιατί δεν ήμουν παρών την ώρα που μιλούσε ο κύριος Υφυπουργός, ότι αντέτεινε ότι επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ ηλέγχοντο οι τιμές, για παράδειγμα, στις φακές. Πρέπει να συνεννοηθούμε. Αυτά είναι θέματα αισχροκέρδειας. Υπάρχουν αρμόδιες υπηρεσίες στο Υπουργείο Οικονομικών, υπάρχουν αρμόδιες υπηρεσίες στο Υπουργείο Ανάπτυξης για την πάταξη της αισχροκέρδειας. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού είναι αρμόδια για την εφαρμογή της αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας και μόνο. Καλό είναι να μη γίνεται σύγχυση ρόλων για λόγους εντυπώσεων.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι της Κυβέρνησης, εγώ χαίρομαι που ασχολείστε με την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Η παράκλησή μου είναι να ασχοληθείτε σωστά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, θέλετε να πάρετε το λόγο τώρα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Μια διευκρίνιση μόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Επειδή λείπατε την άλλη φορά και επειδή συμφωνώ απολύτως μαζί σας ότι η Επιτροπή Ανταγωνισμού δεν έχει καμία δουλειά να ασχολείται με τα ραπανάκια, θα ήθελα να σας πω ότι τόνισα απλώς ότι επί των ημερών σας, χωρίς να έχει καμία αρμοδιότητα, η Επιτροπή Ανταγωνισμού ασχολήθηκε με τις φακές. Όταν

ακρίβυναν οι φακές, αντί να κάνετε οτιδήποτε άλλο, παραπέμψατε μικροεμπόρους οσπρίων στην Επιτροπή Ανταγωνισμού. Συμφωνώ, όμως, απολύτως μαζί σας και χαίρομαι που και σεις δεν συμφωνείτε μ' αυτήν την πρακτική άλλων συναδέλφων σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μετά τη συμφωνία αυτή το λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Λυκουρεντζός.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε ένα νομοσχέδιο το οποίο διαπνέεται από φιλελεύθερες αντιλήψεις, ένα νομοσχέδιο το οποίο ενισχύει τους θεσμούς της οικονομίας της αγοράς, διότι οικονομία της αγοράς δεν σημαίνει ασυδοσία, δεν σημαίνει ακρότητες, δεν σημαίνει ο νόμος του ισχυρού, δεν σημαίνει ότι ο οικονομικά ισχυρός μπορεί να επιβάλλεται και τελικά να εξαφανίζει τον οικονομικά αδύνατο, ιδιαίτερα στο χώρο των επιχειρήσεων.

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η φιλελεύθερη οικονομία λειτουργεί με βάση τον ελεύθερο ανταγωνισμό. Όμως, η φιλελεύθερη οικονομία πρέπει να επιδιώκει την οικονομική αποτελεσματικότητα. Στην οικονομική αποτελεσματικότητα καθοριστικής σημασίας είναι η παρέμβαση του κράτους. Και αυτό διότι εάν το κράτος δεν επιβάλλει μέσω των θεσμών που έχει στην επιρροή του κανόνες της ορθολογικής λειτουργίας της αγοράς, κανόνες που επιτρέπουν να επιδιώκει το άτομο το ατομικό του συμφέρον και η επιχείρηση τα δικά της κέρδη, τότε οδηγούμεθα σε αδιέξοδο που η οικονομία της αγοράς και η φιλελεύθερη σκέψη δεν τα αποδέχονται.

Σήμερα, με αυτό το νομοσχέδιο διαπιστώνουμε ότι περιορίζεται ο ρόλος του κράτους. Αντίθετα, ενισχύονται οι θεσμοί της αγοράς, διότι η Επιτροπή Ανταγωνισμού...

Συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε. Δεν μπορώ να συνεχίσω. Αντιμετωπίζω πρόβλημα υγείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Λυκουρεντζό, θα επιστρέψετε στο Βήμα μόλις σας το επιτρέψουν οι φωνητικές σας χορδές.

Το λόγο έχει ο κ. Σγουριδής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Πιστεύω το επεισόδιο που συνέβη στο φίλτατο κ. Λυκουρεντζό να είναι παροδικό. Ειδικά όταν είμαστε πολιτικοί χρειαζόμαστε τη φωνή μας που είναι ένα εργαλείο με το οποίο μπορείτε να εκφράσετε τις απόψεις σου μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα.

Το νομοσχέδιο αναφέρεται στον ανταγωνισμό, στα μονοπώλια και στα ολιγοπώλια. Θα περίμενε κανείς τα άρθρα του να διέπονται από μία αντιγραφειοκρατική λογική, να προχωρούν σε υπερβάσεις και τομές. Δυστυχώς, όμως, είναι διαχειριστικού χαρακτήρα παρά τον πομπώδη τίτλο του.

Πολλές φορές μιλάμε για τα αυτονόητα ή τα αμφισβητούμε. Θα αναφερθώ, λοιπόν, στο τι σημαίνει ανταγωνισμός. Ανταγωνισμός σημαίνει κυρίως αγορά. Αν δεν υπάρχει υγιής αγορά, δεν υπάρχει ανταγωνισμός. Σήμερα ποιος μπορεί να αμφισβητήσει την αγορά; Ποιος είναι εναντίον της αγοράς, όταν μάλιστα η αγορά επέζησε και λειτουργήσει ακόμα και σε ολοκληρωτικά και σε θεοκρατικά καθεστώτα; Είναι δυνατόν σήμερα στον αιώνα της ραγδαίας παγκοσμιοποίησης να μην κυριαρχεί η αγορά;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Για ποια καθεστώτα είπατε ότι είναι ολοκληρωτικά;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Μίλησα για καθεστώτα πριν κάποιους αιώνες. Το 14ο, το 15ο. Βέβαια, υπήρχαν ολοκληρωτικά καθεστώτα και το 19ο αιώνα και τον 20ο αιώνα. Νομίζω ότι όποιος έχει τη μύγα μυγιάζεται.

Αλλά ποια αγορά επιδιώκουμε όλοι μας; Την αγορά η οποία υπηρετεί τον καταναλωτή. Κύριοι συνάδελφοι, καταναλωτές είμαστε όλοι μας. Είναι και οι ετεροαπασχολούμενοι και οι αυτοαπασχολούμενοι και οι εργαζόμενοι και οι επιχειρηματίες.

Οι προϋποθέσεις της υγιούς αγοράς ποies είναι; Να υπάρχει αγοραστική δύναμη σε όλους, να υπάρχει οικονομική σιγουριά, την οποία εγγυάται η εκάστοτε κυβέρνηση, να υπάρχουν ανταγωνιστικές επιχειρήσεις και συγκροτημένα μαζικά κινήματα. Αυτές οι προϋποθέσεις λειτουργούν ως συγκοινωνούντα δοχεία. Εδώ δεν είναι εύκολο να ξεκαθαρίσει ποιο έχει τον πρώτο ή το δεύτερο λόγο στις προϋποθέσεις που ανέφερα.